

Hatice Topcu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

3.5.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bir Devriliş Tasviri

Ateş yuttum ben huzur ırmağından su içerken.
Anka kuşuna imrenip kaf dağına tutuldum,
Lâkin küllerim bitti yeniden doğmak isterken.
Sonsuzluğa tutundum,
Son nefesimi umut diye diye telef ederken.
Kanadımı bir buluta bağladım,
Sistem sapanı özgürlüğüme taş atarken.
Zulmün merhametine sığındım,
İnâyet devletinden ihrâc edilirken.
İnkâr tozuna belendim,
Tevekkül okyanusunda arınırken.
Gölgelerde boğuldum,
Güneşe koşarken.
Düşlerimi kaldırırken devrildim ben....

Hatice Topcu

Bir Soluk Kirlenmişlik

Sûnî sıcaklıklarla ısıttım yokluğundan arta kalan gönül duvarlarımı.
Bir hüzün durağında soluklandım.
Yalnızlık içinde yalnızlık çekti kalabalıklarım.
Sebepsiz bir kin soludum alabildiğine kirlenmiş havadan.
Sebepsiz kirlenmişliği soludum belki de....
Sonra yenilmişliği soludum muzaffer tavırlarından.
Yoksunluğa kandım hiç olmayan varlığından.
Yaşanmamışlardan aldığım tatla doydum hayata
L^kin kirlenmişlik soludu artık yorgun hislerim.
Ve ben kirlenmişliklerimle yenildim...

Hatice Topcu

Doğum Günü Çocuđu

Doğum günüm bugün.
Bir hiçlikten ibaret geçmişimi kutluyorum bir dilim kahırla.
Bir nefes belirsizlikle söndürüyorum meçhul yarınlarımın ışığını
Ardımda kalan uzun yazlara buz kesmiş bir bakış atıyorum.
Sarılsam dağları üşütür hüznüm,
Geceler karanlığımdan ürker,
Yalnızlığımdan korkar ıssız kaldırımlar.
Doğum günüm bugün.
Bugün gurbete gidişidir yılların,
Arşa umut ekerken ayyuka çıkışıdır matemlerimin.
Yalnızlığımın en sanatsal senfonisidir bugün.
Baharlarım uzak geçti her dâim,
Buz denizine düştü kırık dökük hayallerim.
Sığ düşüncelerin azâmetinde katledildi asâleti bol fikirlerim.
Deli dolu heveslerim,gerçeklerin haşmetinde telef oldu her seferinde.
Her yıl biraz daha yoruldu arsız heveslerim,
Biraz daha nuru söndü ömrümün.
Daha bir yakındır gönlüm bugün hoşçakal köprüsüne.
Yıkılmış bir ömrün tek güne vuran aksi,
Ömrümün en hüzünlü türküsüdür bugün.

Hatice Topcu

Eğreti

Ayak seslerini hissediyorum bazen hayat oburu kuytularımda
Bir nefes kadar mı uzaksın?
Ve peşimde misin kuşklarım kadar?
Oysa sonsuz umutlara akan ırmaklarım var benim,
Çekici lezzetler yudumluyorum ömrümün pınarından,
Rüzgarından eğreti bir sonsuzluk çekiyorum içime,
Örümün anlamsızlığına sarılıyorum oysa.
Sabahları güneşi sahipleniyorum.
Bir yudum çayda huzur ve bir parça karanlıkta dinginlik arıyorum arsızca...
Şiirler kalemime, geceler yalnızlığıma tutsak oysa.
Kuytularımdan çıkacak mısın bir gün?
Hayatıma göz mü koyacaksın ansızın?
Çayımdan huzurumu, kalemimden şiirimi alacak mısın?
Neden bu çırpınış, kaçış nereye?
Eğreti sonsuzluğuma göz dikmişken ölüm.

Hatice Topcu

Geceye Aksi Vuranlar

Yalçın bir yalnızlık duruyor gecenin kıyısında.
Bulanık dalgalar galip geliyor,
Karaya oturuyor mavinin berraklığı.
Dalgalar ürkek bir duyuru okuyor,
Gönüllü korkaklıklar geceyle buluşsun diye.
Yalan,zaaflara tesis ediyor en sağlam kalesini,
Hakikat bayrağını surlarından atıyor.
Dehşetten medet umuyor hürriyet.
Yasaklar sindiriliyor itibâr istikâmetinde yol alırken.
Bir dirilişin belini büküyor hüzün.
Geceye methiyeler yağdırıyor karanlık.
Bir gece daha bitiyor,
Tükenmeye yüz tutmuş mumumun alevini titretirken şafağın nefesi....

Hatice Topcu

Hasım Duygular

Davetkâr kininin şânına nasıl da yaraşıyor gurur.
İthamlardan feyz alıp öfkemden hesap soruyorsun.
Dalkavuklarına sırt dayayıp gönül binamı yerle bir ediyorsun.
Çelik ipliklerle örülü o gurur;
Ağır başlı sabrım, her sabah divanına durur.
Şabır ki evrensel bir yas olur küçük dünyamda.
Öfkem bir diriliş çağrısıyla tutuşur.
şabrımı linç eder çelikten örme gurur.
İrâde, hırsın talebinde dayatır durur.
Kaygılı bir ağıt nadide bir tulûat olur sebat sahnelerinde.
Ağıtlar ayyuka çıkarken gururun haşmı sabahlarda;
Rahman'ın zırhına bürünmüş bir çiğ olur sabır;
Seherin alaca aydınlığında...

Hatice Topcu

Müjdelenmiş Bâkiye

Balmumu limanlarda,sürgün bir fecre vurgun koca derya!
Peygamber duasının şerefina mazhar oldun ilkin.
Ve kutlu bir hutbe sonrası Fatih'ini buldun.
İmânın nûru sızdı karanlık çağın celladı surlarından,
Zamanın tahribatına karşı duramadı imânla Yunmuş surlar.
Yakut pullarına bezenmiş bir karanlığı sızdırdın sonra.
Betondan yağmurlara mâruz kalsan da
Câmi sütunlarından dağıtılan huzuru ıslatmadın.
Ey iki yakası kudretle bir araya gelmiş sevgili şehir!
Asırların aynası,uçarı nesillerin süslü rüyası...
Bir yanın petrol rengi medeniyet,
Diğer yanında altın suyuyla alalanmış bir sefalet.
Ey çağın son ışık perdesi!
Ey cihan savaşlarına tanık,evrenin kurdu!
Gölgenin heybeti sinmiş Sultan Ahmet'e,
Eyüp'te tutuşmuş ilâhi aşka vurgun gönüller,
Aziz bir kabile Fatih meydanında durmuş,
Tarihin hazin damarlarından sızan kana boyanmış Ayasofya...
Ey kutlu şehir İstanbul!
Titrek mevsimlerin konuk evi,
Küçük bir evren modeli,
Koca bir nokta kıtaların anaforunda.
Yürek fetihlerin fatihi bir devletin ulu bâkiyesi...

Hatice Topcu

Öfkenin Biyografisi

Balaya çağırıyor her sezgim beni.
Kendi azrâilini öldüren öfke,
Kinimin saltanatını sürüyor sanki...
Alacakaranlık tüm bildiklerim,
gerisi karanlık gerisi gölge...
Her ithamda ani taarruza geçen öfke;
Kuduz köpeklerden ilhamlı sanki...
Beyaz ufku zindanlara hapseden öfke,
Zifiri şafağa müptela sanki.
Kan kırmızı kağıtlara yazılan öfke,
Çirkin bir intiharın dip notu sanki...

Hatice Topcu

Son Bahar

Dalında son yaprağıydık son baharın.
Gün ağarırken vurulduk sehere.
Serin bir sevdaya tutulduk sanki...
Alaca karanlıkta sonsuzluğu tattırdık gövdemize.
Bir güz bitimi sevdamızla tutunmuştuk kıruyan dala.
Ne var ki bir seher yeliyle sallandık ilkin.
Yağmurlardandı bizim korkumuz.
Bitişimizin ıslak ve ani olacağını sanmıştık.
Oysa yavaş yavaş sonumuz olmuştu,
serin sevdamız...

Hatice Topcu

Tarifsiz Dostlara

Dostum;
rkek cevaplı sorularla sorgucum
Meçhul suçumun infazıyla yargıcım
Sonsuz sevgisinin hükümranlığıyla yüreğimin sahibi.
Dostum;
dostluğu kadim,varlığı bâki olan.
Sadâkati tescilli,mevcûdiyeti dâimi olan.
Dostum;
Bir çift muhalif kelâmı yıkımına sebep kılan.
Dostum;
Mazimin vefasız gülü.
Dostum;
Yanılığım,pişmanlığımumutsuzluğum ve yıkımım.
Dostum,
Değişim müptelası,bir felsefe hegemonyası.
Dostum;
Çıldirtan suskunluğumun müjdecisi.
Dostum;
Bir gidişin Kederle vuslatının
zehirli meyvesi....

Hatice Topcu